

پایان زندگی سیاسی "ناپلئون" به دنبال شکست در جنگ تاریخی "واترلو" (1815م)

پس از فرار ناپلئون بوناپارت از تبعیدگاه خود در جزیره ایل و به دست گرفتن مجدد قدرت در فرانسه، اتحاد جدیدی بر ضد او به سرعت شکل گرفت.

پس از فرار ناپلئون بوناپارت از تبعیدگاه خود در جزیره ایل و به دست گرفتن مجدد قدرت در فرانسه، اتحاد جدیدی بر ضد او به سرعت شکل گرفت. ناپلئون برای مقابله با ارتش‌های دولت‌های پروس و انگلیس که در دهکده‌های به همین نام، در بلژیک علیه سپاه ناپلئون صف‌آرایی می‌کردند، حمله پیشگیرانه‌ای به عمل آورد. ولی در این نبرد که در دشت واترلو درگرفت، ناپلئون با هفتاد و پنج هزار سرباز، تاب مقاومت در برابر یک‌صد و شصت هزار نیروی متحد دشمن را نیاورد. در جنگ واترلو به علت بارندگی بسیار شدید و صعب‌العبور بودن راه‌ها، حرکت توپخانه ناپلئون که وی در جنگ‌ها به آن اتکای زیادی داشت به تأخیر افتاد و قوای کمکی هم در خطوط مقدم جنگ، به موقع به امپراتور فرانسه نرسید. در نتیجه، ناپلئون در این جنگ شکست خورد و تسلیم نیروهای دول متحد گردید. با شکست ناپلئون در نبرد واترلو در هجدهم ژوئن 1815م، وی به پاریس بازگشت و چون از تجهیز قوا برای ادامه نبرد ناامید شد، به نفع پسرش از مقام سلطنت استعفا داد، ولی متحدین به تقاضای او برای واگذاری حکومت به فرزندش اعتنا نکردند. در نهایت، ناپلئون به وسیله کشتی جنگی انگلیس به جزیره سنت هلن در جنوب اقیانوس اطلس تبعید شد و شش سال بعد در سال 1821م در همان جا درگذشت.